

τήν. 2) Οἱ ψεκασμοὶ πρέπει νὰ εἶναι συχνοτέροι (ἀνάλογα καὶ μὲ τὸ χρησιμοποιοῦμενον φάρμακο) ὅταν ὑπάρχουν ἄφθονα σπόρια τοῦ περονόσπορου (πολλὰς φρέσκες κηλίδες στὰ φύλλα) καὶ ἢ ἀτμόσφαιρα εἶναι ζεστή, ὑγρὴ καὶ πέφτουν ἄφθονες δροσιές. 3) Νὰ μὴ μεσολαβῆ μεγάλο χρονικὸν διάστημα μεταξύ δύο ψεκασμῶν εἰς τὴν ὑγρὴν καὶ δροσερὴν, κυρίως, περιφέρειαν καὶ ὅταν χρησιμοποιεῖται φάρμακο μὲ μικρὴ ὑπολειμματικὴ δρᾶσι καὶ μένει χωρὶς προστασία ἐπὶ μακρὸν χρόνον μεγάλῃ ἐπιφάνεια τῆς βλαστῆσεως.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος διενεργουμένων ψεκασμῶν εἶναι διάφορος, ἐξαρτώμενος ἀπὸ τὴν καιρικὴν συνθήκην καὶ ἀπὸ τὸ χρησιμοποιούμενον φάρμακο. Πάντως διὰ τὴν πεδινὴν Ἡλείαν καὶ Τριφυλίαν—Μεσσηνίαν, ὅπου ἐπικρατοῦν δροσερὲς—ὕγρὲς συνθήκες, ἔχομε τὴν γνώμη, ὅτι 4—5 ψεκασμοὶ μὲ βορδιγάλειον πολτό, συνοδευόμενοι, ὄχι πάντοτε καὶ ἀπὸ ἓνα' σκόνισμα, εἶναι ἀρκετοὶ διὰ τὰ προστατεύουσιν ἀποτελεσματικὰ τὴν σταφιδοπαγωγὴν ἀπὸ τὸν περονόσπορον ἠΐας μορφῆς. Ἐνῶ διὰ ξηρότερες περιφέρειας (Αἰγιαλεία κ.λ.π.) 2—3 ψεκαμοὶ εἶναι ἀρκετοί. Σὲ χρονιῆς ὁμοῦ περονόσπορου ἢ ὅταν χρησιμοποιεῖται ἄλλο φάρμακο, ἀντὶ τοῦ βορδιγάλειου πολτοῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνωτέρω ψεκασμῶν αὐξάνεται.

Ἐνα σημεῖο ὁμοῦ πού πρέπει νὰ προσέξουν ἰδιαίτερώς οἱ παραγωγοὶ εἶναι ἡ στιγμή ἐκτελέσεως τοῦ πρώτου ψεκασμοῦ. Ἐχει ἐπικρατήσιον ἢ συνήθειαν νὰ διενεργῆται οὗτος, ὅταν ἡ βλάστησις τῆς σταφιδαμπέλου ἀποκτήσῃ μῆκος 10—15 ἑκτοστομέτρων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἔχουν ἢ ὄχι ἐμφανισθῇ κηλίδες περονόσπορου στὰ φύλλα (βοῦλες). Ἐχομε τὴν γνώμη, ὅτι ὁ πρώτος ψεκασμὸς δὲν πρέπει νὰ γίνεται, ἂν δὲν ἐμφανισθοῦν οἱ πρώτες ἀραιῆς κηλίδες σὲ μεμονωμένα κλήματα μῆς σταφιδαμπέλου ἢ εἰς κλήματα γαιτονικῆς ἢ καὶ λίγο ἀπομεκρυσμένης σταφιδαμπέλου στὴν ἴδια τοποθεσίαν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχωμε οἰκονομίαν τουλάχιστον ἐνὸς ψεκασμοῦ. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζουν οἱ σταφιδοπαγωγοὶ, ὅτι ἡ ἐπικίνδυνος ἐποχὴ τῆς διάδοσεως τοῦ περονόσπορου δὲν εἶναι τὸσον ὁ Ἀπρίλιος ὅσον τὸ χρονικὸν διάστημα Μαΐου—ἀρχῆς Ἰουνίου, ὅπου οἱ συνθήκες ἀναπτύξεως τοῦ περονόσπορου εἶναι πλέον εὐνοϊκῆς (ἄφθονώτερα τὰ σπόρια αὐτοῦ).

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρησιμοποιούμενα φάρμακα κατὰ τοῦ περονόσπορου καὶ διὰ

τὸ πῶς αὐτὰ εἶναι καλύτερα καὶ τὸ οἰκονομικώτερον, ἔχομε νὰ γνωρίσωμε τὰ ἑξῆς εἰς τοὺς σταφιδοπαγωγούς καὶ γενικά εἰς τοὺς ἀμπελοουργούς.

Ἡ ἀποτελεσματικότης ἐνὸς φαρμάκου κατὰ τοῦ περονόσπορου δὲν κρίνεται μόνον ἀπὸ τὴν ἄμεσον κατ' αὐτοῦ δρᾶσιν δηλαδὴ ἀπὸ τὴν τοξικότητα αὐτοῦ κατὰ τοῦ περονόσπορου κατὰ τὴν στιγμήν πού χρησιμοποιεῖται ἀλλά, κυρίως καὶ ἀπὸ τὴν ὑπολειμματικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν δηλαδὴ ἀπὸ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς τοξικότητος αὐτοῦ. Καὶ ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι τὴν πρώτην ἔξει κατέχει ὁ βορδιγάλειος πολτός, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει τὴν μεγαλύτεραν ὑπολειμματικὴν δρᾶσιν ἀπὸ ὅλα τὰ φάρμακα κατὰ τοῦ περονόσπορου. Διὰ τὰ σχηματίσωμε δὲ μιὰ γενικὴν ἰδέαν τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν εἰς τὸ ἐμπόριον κυκλοφοροῦντων φαρμάκων θὰ κάμωμε μιὰ σύγκρισιν αὐτῶν μὲ τὸν βορδιγάλειον πολτόν 2%. Ὁ πολτός οὗτος χρησιμοποιούμενος σήμερον περισσότερο πάντοτε ἄλλου φαρμάκου (εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον) παρέχει ἄριστην προστασίαν εἰς τὰ φυτὰ καὶ μεγάλην ὑπολειμματικὴν δρᾶσιν, φθάνουσα καὶ τὴν διάρκειαν μηνός.

Οἱ ὀξυχλωριούχοι χαλκοὶ εἶναι διαφόρου ἀποτελεσματικότητος. Οἱ καλύτεροι ἐκ τούτων παρουσιάζουν μὲν τὴν αὐτὴν περίπου μυκητοκτόνον δρᾶσιν μὲ τὸν βορδιγάλειον πολτόν, μειονεκτοῦν ὁμοῦ τούτου ὡς πρὸς τὴν προσκολλητικότητα (ξεπλένονται εὐκόλα) καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς δράσεως τῶν.

Τὸ «Κάπταν» ἐμφανίζει μὲν ὑψηλὴν τοξικότητα κατὰ τοῦ περονόσπορου, μεγαλύτεραν μάλιστα καὶ αὐτοῦ τοῦ βορδιγάλειου πολτοῦ στὸν περονόσπορον τῶν σταφυλῶν, πλην ὁμοῦ μειονεκτεῖ κατὰ πολὺ στὴν ὑπολειμματικὴν δρᾶσιν, ἔναντι τούτου, διότι ἄμεσως μετὰ τὸν ψεκασμὸν χάνει σιγά—σιγά τὴν τοξικότητά του, λόγω τοῦ ὅτι ἀποσυντίθεται ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ φωτός.

Τὸ «Ζινέμ» εἶναι σταθερώτερον ἀπὸ τὸ «Κάπταν». Δὲν διασπᾶται τόσον εὐκόλα ὅσο αὐτὸ. Ὡς πρὸς τὴν τοξικότητα κατὰ τοῦ περονόσπορου ἔχει τὴν ἴδιαν δύναμιν μὲ τὸν βορδιγάλειον πολτό, ὅταν χρησιμοποιεῖται στὴν δόσιν 300 γραμμάρια στὰ 100 κιλά νερό, σὲ συχνότερους ψεκασμούς καὶ στὴν ἠΐα μορφήν τοῦ περονόσπορου. Στὴ βαρεῖαν μορφήν τοῦ περονόσπορου γιὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἴδιαν ἀποτελεσματικότητα, μὲ τὸν βορδιγάλειον πολτό 2% πρέπει νὰ αὐξηθῇ ἡ δόσις του στὸ 1%. Σὲ χρονικὴν διάρκειαν (ὑπολειμματικὴ δρᾶσι) μειονεκτεῖ ἔναντι τοῦ βορδιγά-